

Sygn. akt IV KO 104/18

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

w sprawie z zażalenia Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Rejonowego w C.
na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w C. z dnia 27 września 2018
r., sygn. akt 1 Ds [...], RSD [...] o umorzeniu śledztwa
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 20 grudnia 2018 r.,
wniosku Sądu Okręgowego w C.
z dnia 5 listopada 2018 r., sygn. akt II Kp [...]
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:

**przekazać powyższą sprawę do rozpoznania Sądowi
Okręgowemu w K.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w C., właściwy funkcjonalnie do rozpoznania zażalenia
pokrzywdzonego Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Rejonowego w C. na
postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w C. z dnia 27 września 2018 r.,
sygn. akt 1 Ds. [...], RSD [...], na mocy którego umorzono śledztwo w sprawie
usiłowania wprowadzenia w błąd w okresie od 15 marca 2018 r. do 31 marca 2018
r. Prezesa Sądu Rejonowego w C. przez A. i E. B. co do posiadania tytułu
uprawniającego do żądania wypłaty odszkodowania i zadośćuczynienia w łącznej
kwocie 7 357 618 zł z tytułu wyroku Europejskiego Sądu Polubownego Sądu
Arbitrażowego w X. z dnia 30 marca 2018 r., sygn. I A [...] i usiłowania
doprowadzenia Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w C. do niekorzystnego

rozporządzenia mieniem wielkiej wartości w kwocie 7 357 618 zł, tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. przy zast. art. 294 § 1 k.k., postanowieniem z dnia 5 listopada 2018 r., sygn. akt II Kp [...] wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie tej sprawy innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości. W uzasadnieniu wystąpienia wskazano, że z uwagi na fakt, iż stroną w postępowaniu zwieńczonym zaskarżonym postanowieniem o umorzeniu śledztwa jest Prezes Sądu Rejonowego w C., sytuacja, w której organem rozpoznającym zażalenie na to orzeczenie byłby Sąd Okręgowy w C. mogłaby stworzyć – w odbiorze społecznym – przekonanie, że sąd orzekający w tej sprawie nie jest zdolny do jej obiektywnego i rzetelnego rozpoznania. Sąd Okręgowy w C. poza tym, że jest z Sądem Rejonowym w C. powiązany organizacyjnie, ma siedzibę w tym samym budynku, co Sąd Rejonowy. Pomiędzy sędziami Sądu Okręgowego w C. i Prezesem Sądu Rejonowego w C. istnieją ponadto relacje koleżeńskie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Okręgowego w C. zasługiwał na uwzględnienie.

Z przyczyn szeroko umotywowanych w uzasadnieniu postanowienia organu wnioskującego, a syntetycznie przywołanych wyżej oraz z faktu, że Sąd Rejonowy w C. jest w stosunku do Sądu Okręgowego w C. jednostką podległą wynika, iż rozpoznanie niniejszej sprawy w Sądzie Okręgowym w C., w odbiorze społecznym, mogłoby stworzyć przekonanie o braku warunków do jej bezstronnego rozstrzygnięcia (nie przesądzając w tym miejscu, czy byłoby to przekonanie obiektywnie uzasadnione). Tymczasem za „dobro wymiaru sprawiedliwości” w rozumieniu przywołanego przepisu art. 37 k.p.k. należy także rozumieć potrzebę ukształtowania w opinii społecznej przekonania o obiektywnym działaniu sądów i ich bezstronności w rozpoznaniu każdej, choćby incydentalnej, sprawy.

Uwzględniając powyższe, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.